

„As de bakkruidjes bloeien,” zei Jan.
„As we dan allemaal nog maar leven” lachte Ciel „over 'n half jaar!”
„Ajakkkes, wat 'n luguber mensch ben jie toch”, verweet Letje, terwijl ze opstond. „Hier Simon, die dienkt tenminste nog niet an z'n kistje, ee?”
Simon ging niet in op de grap, bleef wat ineengedoken zitten.
Toen legde Letje haar kleine hand op zijn schouder.
„Je heit het maar hard te verantwoorden, ee, neefje?”
Hij maakte een korte beweging, als om haar af te schudden en eensklaps stond hij ook op; zijn kaken trilden, maar hij kon geen woord uitbrengen.
En hij bleef ook zwijgen, toen Letje en Ciel Jan en hem daarna met veel woordjes en lachjes en grapjes bedankten voor de lekkere lunch.
Jan had Laurien gebeld om de hoeden en mantels der freules; het was nog een heel bestel met hoedepennen en voiles en Jan kwam nog eens grinnikend terug op het platte grapje van Ciel.
„Zal je noe zorgen, dat je geen kou vat an je douairière en roep anders Lein d'r bie!”

Ze giechelden er om en Letje zei nog een paar gewaagde dingen en een viezig mopje er overheen.

Zoo gingen ze, door Jan gevolgd, de kamer uit en de gang in.

Simon had bij het gegiechel en de grapjes gestaan, met een afwezigen stuggen blik; half werktuigelijk had hij Ciel in haar mantel geholpen.

De zusters misten hem pas, toen Jan haar uitliet, en toen deze terug kwam in de kamer, was Simon verdwenen.

IV.

Zoodra Simon de tochtdeur naar de vestibule hoorde dichtslaan, verliet hij de eetkamer en ging hij naar boven.

Voor het raam aan het einde van het portaal staande, keek hij naar de vertrekkenden op de stoep, zag Letje en Ciel zich nog omwenden naar Jan, die blijkbaar in de deuropening stond.

Ze hadden nog allerlei grapjes en lachjes en Ciel wees met een wat spottend gebaar naar 't raam van 't spreekkamertje.

Een sombere trek gleed over Simons gelaat.

Wat bezielde die twee vrouwen?.... Waar bemoeiden ze zich mee?....? Aan haar was hij toch zeker geen rekenschap schuldig van zijn doen en laten!.... In ieder geval werd er blijkbaar al volop gekonkeld en gekletst in de stad.... ja, dat had hij wel voorzien....

Hm.... Jan koos ook altijd partij tegen hem.... natuurlijk, zoo'n oer-conservatief.... die was ook al aan 't samenzweeren.... vanmorgen, toen hij dat onderhoud stoorde met Lurkus.... O, hij had geen woord